

ایران

- صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول: محمد حسن روزی طلب
- سردبیر: حسام الدین بیرومند
- معاون فنی: محمد ملامعلی اکبری
- دبیران: مصطفی عیوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور (اقتصادی)
- زین رستمی (وند اجتماعی)

- بنفشه غلامی (جهان)
- لیدا فخری (اندیشه) • محمدرضا عزیزی (گزارش)
- زهرا کشوری (زیست بوم) • فرزاد قلعه دار (حوادث)
- مهدی گلپنژاد (اجرائی)
- حجت حکیمی (صفحه آرایی)
- محسن جانی پور (ویراستاری)
- ابوالفضل نسایی (عکس)

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۳ • روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
- چاپ: چاپخانه های مشهوری، شرکت چاپ جام جم
- سازمان آگهی های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۴۸۸۹۲

اغلب اوقات چیزی جز فرور خودمان نیست که فریبمان می دهد.
 غرور و تعصب جین استین

امام حسین (ع):

کسی که بخواهد از راه گناه به مقصدی برسد، دیرتر به آرزوی می رسد و زودتر به آنچه می ترسد گرفتار می شود.

پهارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۲۰

نگاره

فلسطین آزاد

نقل قول

نقش مهم زبان فارسی در پربار شدن دانش هند

زبان و ادبیات فارسی یکی از نظام های دانشی است که به طور پربار شده ای در جهت پربار شدن سنت دانش هند عمل کرده است. در پاسخ به این پرسش که چرا هند به این میزان از جریان دانش فارسی تأثیر گرفته باید گفت که از زمان های دور، میان هند و ایران پیوندهای فرهنگی برقرار بوده و این ارتباطات دوجانبه، از مرزهای جغرافیایی، قومی و دینی گذر کرده است. با وجود تغییرات اجتماعی و سیاسی، ارتباط میان مردم ایران و هند هرگز رونق خود را از دست نداده و در دوره های مختلف تاریخ، پیوندهای فرهنگی میان این دو ملت در ابعاد متفاوتی شکوفا شده است. از سوی دیگر طی حدود هفتصدسالگی که زبان فارسی، زبان رسمی هند بود، تولید دانش هندی به زبان فارسی نیز صورت گرفت. در این دوران دانش هندی در مقیاسی عظیم به زبان فارسی تولید شد. گستره موضوعات تولید دانش به طور شگفت انگیزی وسیع است و این امر موجب شده هند صاحب غنی ترین مخزن نسخ فارسی در جهان باشد و امروز شاهدیم که نیم میلیون نسخه خطی در هند موجود است.

بخش از گفته های بلرام شکلا، استاد زبان های سانسکریت و فارسی با اینبا

کلمه

روایت «رنج های عزیز» رنج های عزیز زندگی

روایت های مختلف از جامعه ایران طی سال های اخیر حضور پررنگی در حوزه ادبیات داستانی معاصر ایران داشته و دارد و بسیاری از موضوعات فراگیر اجتماعی دستمایه آثار ادبی شده و نویسندگان زیادی در این بخش دست به تألیف زده و کتاب های متعددی هم منتشر کرده اند. اغلب این آثار، دغدغه های معمول و رایج در میان توده های عام اجتماعی را به عنوان بستری برای خلق آثار ادبی انتخاب و سوژه های داستانی خود را بسط و گسترش داده اند.

یکی از این آثار، رمان «رنج های عزیز» نوشته نازنین جهانگیری است که اخیراً منتشر شده و به یکی از موضوعات مطرح در میان خانواده های ایرانی می پردازد. داستان این رمان با محوریت زندگی دو شخصیت داستانی از طبقه اجتماعی متوسط و فرهنگی است که برای ساختن آینده خود از شهرگرد در استان چهارمحال و بختیاری به دانشگاهی در اصفهان می روند و در آنجا با حوادث پیش بینی نشده ای مواجه می شوند که مسیر زندگی آنها را به کل تغییر می دهد. دو شخصیت داستانی «کیسو» و «مارال» که حدود دو دهه سابقه دوستی، آن هم از نوع صمیمی و وفادارانه اش را دارند، در مسیر ناخوستانه ای قرار می گیرند که باید یکی را از میان دو گزینه، خود یا دوست صمیمی شان انتخاب کنند.

دوراهی پر درد و رنجی که تا آدمی در آن گرفتار نشود، میزان دردناکی آن را درک نمی کند. نویسنده اثر در این رمان اجتماعی، با نگاه روانشناختی به مراحل شکل گیری و تداوم دوستی ها و در نهایت میزان وفاداری آدم ها به همدیگر در شرایط دشوار و ناخوستانه های این مسأله را در قالب یک اثر ادبی به چالش کشیده است. او در این مسیر، احوال گذشته و هویت پیشین افراد را به عنوان فاکتورهای اثرگذار مطرح و در طول داستان مورد نقد و بررسی قرار می دهد. در این داستان، یکی از افرادی که بیشترین خسران و درد و رنج ها را متحمل شده، شخصیت مارال است که خود برخاسته از یک خانواده آشفته با انواع مشکلات فرهنگی و اجتماعی است. او که به عنوان یک شخصیت فرهنگی پای به جامعه گذشته و در دانشگاه کسب علم و تجربه می کند، وقتی در موقعیتی قرار می گیرد که می تواند جایگاه برتری، حتی با حذف دوست صمیمی خود به دست آورد، خیلی سریع تصمیم می گیرد از موقعیت پیش آمده نهایت استفاده را بکند و به اصطلاح، خود را بالا بکشد. البته و در این میان، نویسنده کوشیده است درها و رنج های آدمی در هنگام قرار گرفتن در چنین شرایط دشوار و سرنوشت سازی را که باید سخت ترین تصمیم های زندگی خود را با توجه به موقعیت حال خود بگیرد، به رشته تحریر درآورده و مخاطب را با تنهایی ها و تصمیم های مهم قهرمانان داستان همراه سازد.

رمان رنج های عزیز به تنهایی، خوف ها و در نتیجه

علی الله سلیمی نویسنده و منتقد ادبی

یادداشت

نگاهی به مستند «خاطره ابدی» نامزد بهترین مستند بلند در اسکار ۲۰۲۴

از صدای سخن عشق ...

آگوستو روزنامه نگار و مجری سابق تلویزیون شیلی است، همسرش پائولینا بازیگر است و قبلاً وزیر فرهنگ و هنر بوده. از آرشپوی که می بینیم پیداست خانواده این دو فرزندان شان گذشته شاد و خوبی داشته و خاطرات بسیاری برایشان باقی مانده، خاطراتی بیست و سه ساله که حالا در ذهن آگوستو یکی یکی محو می شوند. او به آرزایر مبتلاست و همه عزیزانش تلاش می کنند تا در ابر موهوم فراموشی خودش را گم نکند.

مستند «خاطره ابدی» یک روایت دراماتیک از یک زوج عاشق است، روایتی محترم و بسیار لطیف که با دیدن و دل دادن به آن مخاطب عمیقاً متأثر می شود.

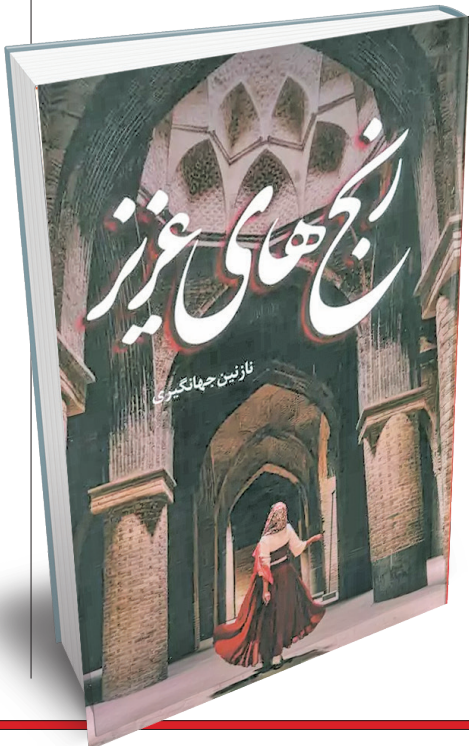
خانم مایتنی آلبردی که کارگردان این مستند است، توانسته با تصویربرداری از شخصی ترین لحظات زندگی روزمره آگوستو و پائولینا ما را با شادی و غم این دو شریک کند؛ ما هم رنج آگوستو را می بینیم و هم صبر و حوصله مثال زدنی پائولی را، هم خستگی های زن و هم تک ضرب های شوهر که درست سرسبزنگاه امید را به همسرش باز می گرداند و تلاش را برای بقای او از سر می گیرد.

ما پیش از این هم از مستندسازان شیلیایی آثار خوبی دیده ایم، پاتریسیو کوسمان با مستندهای شاخص خود مثل «آلنده»، «کمه صدفی» و «کشور خیالی من» یا مارسل ساید با «من پینوشه را دوست دارم» و دیگران ثابت کرده اند که شیلیایی ها به عنوان عضو مهمی از جامعه مستندسازان حوزه امریکای لاتین همواره نقش خود را ایفا کرده اند. این بار هم مایتنی آلبردی سونو، بانوی چهل ساله، که به جز مستندسازی به نویسندگی، نقد و تهیه کنندگی هم مشغول است، قدرت هنر خود را به رخ جهانیان کشیده و توانسته از خیل آثار رسیده، در بین نامزدهای نهایی اسکار ۲۰۲۴ باقی بماند. آلبردی پیش از این برای همین فیلم در ساندنس ۲۰۲۳ جایزه بزرگ هیأت داوران را از آن خود کرد و جایزه فورکه و کویا را در اسپانیا به دست آورد، در جشنواره برلین هم نامزد جایزه بهترین فیلم از نگاه مخاطبان بود و این در جشنواره بین المللی فیلم میامی هم برای عنوان جایزه بهترین دستاورد مستند تکرار شد.

ناگفته نماند که فیلم درخور تحسین او، «مأمور مخفی» در سال ۲۰۲۰ نامزد بهترین فیلم مستند در آکادمی اسکار شد و از همان سال اسم آلبردی را سرزبان ها انداخته و سخن آخرین اینک «خاطره ابدی»، آخرین ساخته آلبردی مستند شریفی است، هرچند روند نسبتاً آرام و ملایمی دارد و کمی قابل حدس است اما این باعث نمی شود مخاطب از همراهی اش دست بردارد و این نشانگر این است که در بین بسیاری بن مایه اینچنینی که در تمام این سال ها در آثار داستانی و مستند به کار رفته اند، این فیلم جس جدیدی برای بیان دارد.

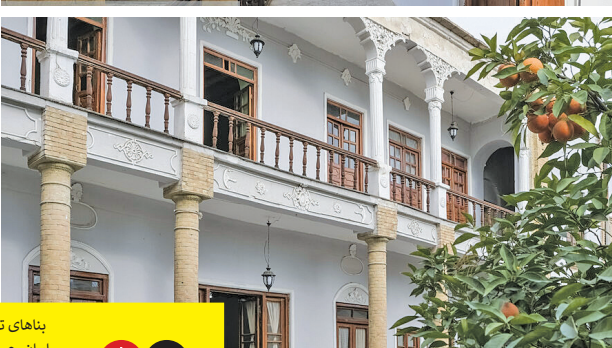
پیام جاودانه و ماندگار مستند لطیف خانم آلبردی این است: آن خاطره ابدی که باقی می ماند عشق است، خواه یادت باشد یا نباشد، یا به قول حضرت حافظ:

کشت بیمار که چون چشم تو گردن ترس
 شیوه تونشدهش حاصل و بیمار بماند
 از صدای سخن عشق ندیدم خوش تر
 یادگاری که در این کنبد دوار بماند

نویسنده اثر در این رمان اجتماعی، با نگاه روانشناختی به مراحل شکل گیری و تداوم دوستی ها و در نهایت میزان وفاداری آدم ها به همدیگر در شرایط دشوار و ناخوستانه های این مسأله را در قالب یک اثر ادبی به چالش کشیده است. او در این مسیر، احوال گذشته و هویت پیشین افراد را به عنوان فاکتورهای اثرگذار مطرح و در طول داستان مورد نقد و بررسی قرار می دهد. در این داستان، یکی از افرادی که بیشترین خسران و درد و رنج ها را متحمل شده، شخصیت مارال است که خود برخاسته از یک خانواده آشفته با انواع مشکلات فرهنگی و اجتماعی است. او که به عنوان یک شخصیت فرهنگی پای به جامعه گذشته و در دانشگاه کسب علم و تجربه می کند، وقتی در موقعیتی قرار می گیرد که می تواند جایگاه برتری، حتی با حذف دوست صمیمی خود به دست آورد، خیلی سریع تصمیم می گیرد از موقعیت پیش آمده نهایت استفاده را بکند و به اصطلاح، خود را بالا بکشد. البته و در این میان، نویسنده کوشیده است درها و رنج های آدمی در هنگام قرار گرفتن در چنین شرایط دشوار و سرنوشت سازی را که باید سخت ترین تصمیم های زندگی خود را با توجه به موقعیت حال خود بگیرد، به رشته تحریر درآورده و مخاطب را با تنهایی ها و تصمیم های مهم قهرمانان داستان همراه سازد.

عکس نوشت

بناهای تاریخی بخش مهمی از جلوه فرهنگی نقاط مختلف کشورمان را تشکیل می دهند که از جمله آنها می توان به خانه مؤمنن الاطبا اشاره کرد. این خانه به عنوان یک آثار ملی ایران، معماری تاریخی در تهران است. مالک آن مؤمنن الاطبا، فرزند میرزا محمدخان و نواده میرزا احمدخان صبور، پزشک نامدار دوره ناصری بوده است. وی نخستین فارغ التحصیل دارالفنون از پزشکان نامی ایران روزگار گذشته کشورمان به شمار می رود. این خانه نخستین ساختمان سه طبقه تهران نیز محسوب می شود.

عکس: ایسا

نگاه کمیل خجسته به بازخورد های برگزاری انتخابات

کمیل خجسته، فعال فرهنگی-سیاسی مجموعه ای از استوری های تازه خود را به بازخوردهای پرباری انتخابات مجلس و خبرگان اختصاص داده است. با اینکه از زمان پرباری این رویداد مردمی در کشورمان چند روزی می گذرد اما توجه به بازتاب های همراهی مردم در برگزاری اش همچنان مورد توجه اهالی فرهنگ و رسانه قرار دارد. خجسته در این استوری ها بخشی از نظرات دنبال کنندگان صفحه اش را به برگزاری انتخابات اخیر مجلس و خبرگان اختصاص داده است. برخی از نظرات مردم را که خجسته باز نشر کرده، در ادامه می خوانید: «فرصتی بود که امید مردم دوباره زنده شد. با وجود همه سختی ها، اما مردم نشان دادند که دوست دارند امیدوار باشند.» و «رای نسل جوان همه را غافلگیر کرد، این نسل را با یک لیست نمی شود مجاب کرد. نسل بسیار زیرک و باهوشی هستند.»

استوری های اسماعیل امینی درباره چند برنامه فرهنگی

اسماعیل امینی، شاعر و استاد دانشگاه، پوستر برگزاری مراسم گرمی داشتی را به یاد زنده یاد رسول ملاقلی پور با دنبال کنندگان صفحه اش به اشتراک گذاشته است؛ بر اساس اطلاعات مندرج در این اطلاعیه، این مراسم در خلال دومین نشست اهالی فرهنگ و هنر محله جوادیه تهران و در سالروز درگذشت این چهره سینمایی و با حضور علی ملاقلی پور و جمعی از اهالی هنر در شهر کتاب بهمن برگزار می شود. زمان برگزاری این مراسم ساعت ۱۹، سه شنبه ۱۵ اسفندماه عنوان شده است. امینی، در استوری دیگری خبر از پرباری کرده امی طنز دیروز و امروز داده که ساعت ۱۷ امروز، دوشنبه به میزبانی حوزه هنری در خیابان حافظ برگزار می شود. سخنران این مراسم اسماعیل امینی است و محور جلسه نیز نگاهی بر طنزهای سعدی در بوستان خواهد بود.

